

ת"פ 46616/02/15 - מדינת ישראל נגד וסאם בשארה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 46616-02-15 מדינת ישראל נ' בשארה
תיק חיצוני: 0000150167/2014

לפני המאשימה נגד הנאשם
כבוד השופט מיכאל קרשן
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נופר מזולה
וסאם בשארה ע"י ב"כ עו"ד גלאון קפלנסקי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל צבע רוזנצוויג

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד גלאון קפלנסקי

החלטה

1. הנאשם, וסאם בשארה יליד 1977, הורשע בעקבות הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע עבירות של העסקת תושב זר והלנת תושב זר.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בין התאריכים 30-31.3.2014 העסיק הנאשם במצבעה שבבעלותו בטירה תושב האזור נטול אישורי כניסה לישראל והעמיד לרשותו של אדם זה, וכן לרשותו של תושב אזור נוסף, מקום לינה בעסק.

2. בהתאם להסדר הדיוני בין הצדדים נתבקש שירות המבחן לערוך תסקיר אודות הנאשם, אשר יבחן בין היתר את שאלת ההרשעה.

משני התסקירים שהוגשו אודות הנאשם עולה כי הנאשם נשוי ואב לארבעה, הוא אדם מתפקד שביצוע העבירה אינו מאפיין אותו. אין לנאשם הרשעות קודמות. הנאשם מכיר בתוצאות מעשיו ונטל אחריות מלאה עליהם. הוא הציג מסמכים מהם עולה כי הרשעה בדין תפגע קונקרטיית במקצועו מהנדס בניין ובעיסוקו בתחום זה כקבלן מורשה. הנאשם הציג מסמכים המעידים על כי היעדר הרשעות הוא אחד התנאים לגשת למכרזים בתחום תחזוקת מבנים ותשתיות. באשר לאחד הפרויקטים בהם מעורב - שיפוץ בית אבות ברעננה - הוצג מסמך חתום ע"י יו"ר ומנהל העמותה ממנו עולה כי חל איסור מוחלט על העסקת עובדים שיש להם רישום פלילי בבית האבות.

נוכח כל האמור המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם ולחייבו בשל"צ בהיקף 200 שעות.

עמוד 1

3. בשלב הטיעון לעונש העידו מטעם הנאשם ה"ה עתלי עאמר ויוסי מורד.

מר עאמר הוא שותפו של הנאשם בחברת הבנייה בה משמש הנאשם כמהנדס. קיומה של החברה תלוי ברישיונו של הנאשם. עוד העיד מר עאמר כי אם יורשע הנאשם יאסר על החברה לעבוד במוסדות ולא תוכל להגיש הצעות במכרזים. לדבריו החברה שומרת חוק והפועלים אותם מעסיקה נבדקים באופן יומיומי.

מר מורד שימש כמפקח על הנאשם בכמה פרויקטים, וכעת משמש בתפקיד זה מטעם היזם בפרויקט בית האבות ברעננה. לדבריו הנאשם קפדן בתחום העסקת הפועלים תושבי האזור, ואם יורשע - לא ניתן יהיה להמשיך ולהעסיקו בפרויקט.

4. ההגנה אף הגישה אסופת מכתבי המלצה בעניינו של הנאשם, תעודות הוקרה, תעודות הסמכה ומסמכים המעידים על הנזק הקונקרטי שייגרם לנאשם אם תיוותר בעינה הרשעתו בדיון (נע/1).

5. ב"כ הנאשם, עו"ד גלאון קפלנסקי, עתר לקבל את המלצת שירות המבחן, ובכלל זה לבטל את הרשעת הנאשם. לדברי הסנגור הצליח הנאשם, אדם נורמטיבי שזו לו הסתבכותו היחידה עם החוק, להוכיח נזק קונקרטי משמעותי שייגרם כתוצאה מהרשעתו בדיון. ב"כ הנאשם אף הפנה לפסקי דין בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעת נאשמים שבצעו עבירות לפי חוק הכניסה לישראל.

ב"כ המאשימה, עו"ד נופר מזולה, טענה כי האינטרס הציבורי מחייב את הרשעת הנאשם, וכי לנאשם לא תיגרם פגיעה קונקרטית כתוצאה מהרשעתו. הוגשה פסיקה.

הנאשם בדברו האחרון עתר לביטול הרשעתו מן הטעמים עליהם הצביע בא כוחו.

דין

6. הימנעות מהרשעה מהווה חריג לכלל הרחב על-פיו מקום שהוכחה אשמתו של בגיר יש להרשיעו בדיון. הרשעה של נאשם שעבר עבירה פלילית מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי והיא נועדה להגשים את תכליותיו השונות של ההליך ביניהן הרתעת היחיד והרבים ואכיפה שוויונית של החוק.

7. יחד עם זאת ישנם מקרים בהם עלולים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העיקרון העונשי הרחב, מצבים בהם מתגלה פער בלתי נסבל בין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי לפגיעתה בנאשם האינדיבידואלי. במקרים חריגים אלה מוסמך בית המשפט לסטות מהכלל הרגיל, ולהימנע מהרשעתו של נאשם. על סוגיה זו עמד בית המשפט העליון, למשל, בע"פ 9893/06 אלון לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007), פסקאות 10-11:

10. מקום שבנסיבות מיוחדות וחריגות עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עוצמת הפגיעה בנאשם הצפויה מההרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוטית של אי הרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מן הצד האחד, במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות, והמסר הציבורי המתחייב מהן; יש להתחשב בזהותו של עובר העבירה ובמעמדו בציבור, ולבחון באיזו מידה זהותו משפיעה על עוצמת הפגיעה שנגרמה מהעבירה על המערכת הציבורית; יש לשקול במבט רחב גם את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללותו, ואת המסר החברתי שאי הרשעה עלול לאצור בחובו בנסיבות הענין הספציפי.

11. מנגד, יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של הענין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין."

8. נחה דעתי כי בנסיבותיו המיוחדות של המקרה דנן גובר השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, על האינטרס הציבורי הכללי.

9. העבירות לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, אינן מסוג העבירות שאינן מאפשרות לשקול אי הרשעה, דוגמת עבירת השוחד [ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997); להלן - "**הלכת כתב**"], ויעידו פסקי הדין וההחלטות שהביא ב"כ הנאשם במסגרת המוצג נע/1.

10. מובן, ואין צריך לומר, כי העבירות של הסעה, העסקה והלנת תושבים בלתי חוקיים, הן עבירות חמורות, שביצוען עלול אף לסכן את ביטחון המדינה. ואולם, בענייננו נסיבות הביצוע ודאי לא היו החמורות ביותר שניתן להעלות על הדעת, שהרי הנאשם העסיק במשך יומיים בלבד את תושב האזור והלין אותו (ותושב נוסף) לילה אחד בלבד. נסיבות ביצוע כאלה מאפשרות לטעמי לשקול ביטול הרשעה.

11. בצד השני של המשוואה עומד כאמור עניינו האינדיבידואלי של הנאשם, אדם נורמטיבי שזו לו הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק. אדם שלפני האירוע העסיק וממשיך להעסיק פועלים פלסטינים בהיתר.

אין כל ספק כי הנאשם הצליח להראות שתיגרם לו פגיעה קונקרטיית משמעותית כתוצאה מהרשעתו בדין. כעולה מן העדויות שבאו לפניי וממסמכים 12-16 לנ/1 פרויקטים רבים יימנעו מהחברה בה הוא משמש מהנדס כתוצאה מהרשעה זו. אין גם מקום להקל ראש בפגיעה התדמיתית שתיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעה בפלילים, וכידוע בהלכת **כתב** הכיר כב' השופט (כתוארו אז) ש' לויין בפגיעה בדימוי העצמי כשיקול לגיטימי בבחינת סוגיית ההרשעה (הלכת כתב, עמ' 344).

12. הגעתי כאמור לכלל מסקנה כי במקרה דנן מכריעים השיקולים האינדיבידואליים את אינטרס הציבור. אני מבטל את הרשעת הנאשם, ובצד זה מחייבו בשל"צ בהיקף של 200 שעות בהתאם לתוכנית שגיבש שירות המבחן.

הזהרתי את הנאשם כי אם לא ימלא אחר צו השל"צ ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט, להרשיעו ולגזור את עונשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשע"ח, 03 דצמבר 2017, במעמד הנוכחים.